

[Nissen.]

for Sønderjyllands Vedkommende, et mægtigt Plus i det store Genforeningsarbejde, som nu og i Fremtiden maa ske til fælles Berigelse og Samfølelse for hele det danske Folk. Et mørkt Punkt, en Skygge, der skæmmer dette Arbejde, forekommer det mig at være, at det er blevet gjort til et partipolitisk Nummer, er blevet draget ind under Klassepolitikens samfundsnedbrydende og daarlige Virkninger, idet man ikke er vejet tilbage for ved et Lokkemiddel som Jordrente at formaa unge Mænd til at sælge deres Frihed og Selvstændighed for at blive Statsfæstere. Dette er ingen Ære for den nuværende Regering, desværre har Venstre været den behjælpelig dermed. Det har aldrig i Historien vist sig, at noget har kunnet udfolde sig under disse Former, det har tværtimod ødelagt Initiativet, ødelagt de Mennesker, der har maattet arbejde under disse Kaar. Historien har vist, at fri Jord paa fri Mands Haand er det, der har sat Bevægelse i Gang, har sat Arbejde i Gang til Velsignelse baade for Folk og Fædreland. Jeg vil indtrængende henstille til Regering og Rigsdag at drage dette samfundsvigtige Spørgsmaal ud af Partipolitikens plumrede Vande.

Til Statens Jordlovsudvalg vil jeg sige, at jeg vil haabe, det maa forstaa sit Ansvar, at det maa være nøje i Kontakt med Tidens økonomiske Forhold. Jeg er ganske overbevist om, at man i Øjeblikket ikke skal formaa unge Mennesker til at begynde som Jordbrugere; enhver Landmand ved, at Landbruget i Øjeblikket kun kan bringe Tab; man skal ikke udsætte de unge for den store Risiko at tabe deres surt erhvervede Spareskillinger ved et Husmandsbrug. Jeg vil henstille til Statens Jordlovsudvalg ikke at være Skematikere, men Praktikere og tænke ikke alene paa at faa Smaabrug startet, men ogsaa paa de unge, der skal besidde dem og drive dem, bo og bygge dér.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vilde ogsaa have vort Arkiv i Sønderjylland til Viborg. Jeg er meget glad og taknemmelig over, at den højtærede Undervisningsminister nu vil stille Forslag om det sønderjydske Landsarkiv, thi nu har snart de fleste af Tingets ærede Medlemmer rejst rundt med

dette Landsarkiv snart til Viborg, snart til Ribe og snart til Kolding, og hvis det bliver ved at gaa saadan, er der ikke Ende paa alle de Byer, som dette Landsarkiv kan blive henvist til. Men vi fra Sønderjylland staar nu allesammen enige om at ville have Landsarkivet i Sønderjylland, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, naar han nu skal udarbejde Forslag herom, at tage Hensyn til den By, hvorfra Danskheden er udgaaet i alle de Aar, da Sønderjylland var under tysk Styre, nemlig Aabenraa.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Nissen, kom ind paa, at vi førte Klassepolitik. Jeg vil kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Klassepolitik, at Husmandsbrugene skal betale efter Jordrenten og være Statsfæste, blev til i 1919 med Venstres Hjælp, saa saa megen socialdemokratisk Klassepolitik kan der ikke være ved den Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg er af den Opfattelse, at det nye Landsarkiv bør ligge i Sønderjylland, men min Tale om Udvidelsen af Landsarkivet i Viborg tog alene Sigte paa at skildre den som en Nødvendighed, uanset, hvad man saa siden beslutter sig til; den tog Sigte paa, at man, i det Tilfælde man ikke faar Arkivet til Sønderjylland, saa ikke gaar ind i de Planer, der fra forskellig Side er fremsat om Oprettelse af et saakaldt sydjydsk Arkiv.

Steen: Der er to Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at paakalde henholdsvis den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed og den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed overfor. Det første er en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at undersøge Muligheden af at skaffe en bedre Forbindelse til nærmeste Købstad for det lille Folkesamfund, der lever paa Øen Brandø i Lille Bælt, eller jeg burde maaske rettere sige Muligheden for dem for at komme hjem, naar de først er kommet til nærmeste Købstad. I Øjeblikket er deres nærmeste Forbindelse med Omverdenen Postbaaden „Turisten“ fra Assens, der anløber Øen hver Morgen. Det er udmærket, hvad Postbesørgelsen angaar, men naar nogen af Befolkningen har nødvendige Ting at besørge i nærmeste Købstad, medfører denne Forbindelse, at de altid maa vente med at